

IZRAELOV PRIMJER OPOMINJE

Mario Dučić, listopad 2005

Copyright©2005. Crkva cjelovitog evanđelja

"Dakako, htio bih da znate, braćo, da su svi naši očevi bili pod oblakom; da su svi prešli preko mora; da su svi kršteni u oblaku i u moru za pripadnike Mojsiju; da su svi jeli isto duhovno jelo; da su svi pili isto duhovno piće. Pili su, naime, iz duhovne stijene koja ih je pratila, a ta stijena bijaše Krist. Ali većina njih nije bila po volji Bogu, budući da su "poubijani u pustinji". (1 Kor 10.5)

Prije nekog vremena čitajući poslanicu Korinćanima, vjerujem da mi je Gospodin htio ukazati osobno, kao i crkvi općenito, na tužno stanje istine. Mnogi kršćani koji žive u ovim posljednjim danima, iako su iskusili novo rođenje, Kristovu nadnaravnu snagu i prisutstvo, oslobođenje od grijeha i snagu Božje riječi, zbog svojega trenutno lošeg duhovnog stanja i grijeha kojih se ne žele riješiti, nisu po volji Bogu.

Naime, mnogi nisu svjesni da grijeh sa sobom nosi ozbiljne i po život opasne posljedice. To smo i sami iskusili, a neki danas to mogu i posvjedočiti. Nosite se još uvijek s posljedicama svoje buntovnosti i grijeha. Zato nas danas i želim sve zajedno opomenuti kako ne bismo bili osuđeni i predani "Zatiraču".

Kršćani u Korintu bili su kao i mnogi kršćani u ovim posljednjim vremenima. Nalazili su se u svakodnevnoj borbi sa svojom izopačenom i nemoralnom okolinom te pod stalnim pritiscima da se prilagode toj okolini.

Iako su znali za slobodu u Kristu, vjera mnogih nalazila se na kušnji, a dosta je onih koji su i pali na testu. Zato im se apostol Pavao obraća pišući ovo pismo.

Ono što je uobičajeno kod Pavla je da ih suočava s njihovim grijehom i ukazuje na potrebu za ispravljanjem njihovih stavova i ponašanja kao i ponovog predanja Kristu.

U 10. poglavlju koristi jedan vrlo poznati primjer iz knjige Izlaska gdje Izraelci pod Božjim vodstvom prelaze preko Crvenog mora.

Iz Pisma nam je jasno da su to ljudi koji su čuli Radosnu vijest. U **Hebrejima 4.6** pisac govoreći o neposlušnosti Izraela kaže da su mnogi *"primili Radosnu vijest, ali da nisu ušli u obećanu zemlju radi neposluha"*.

Isto su tako bili oslobođeni. U **Izlasku 6.6** čitamo: *"Kaži, dakle, Izraelcima da sam ja Jahve; da ću vas izbaviti od tereta što su vam ga Egipćani nametnuli. Oslobodit ću vas od ropstva o kojem vas drže; izbavit ću vas udarajući jako i kažnjavajući strogo."*

Pismo nam isto tako potvrđuje da su imali pobožne vođe kao Mojsija koga Pismo stavlja među heroje vjere i kaže da je *"sramotu Kristovu smatrao većim bogatstvom od egipatskoh blaga, jer je gledao na obećanu nagradu."* (**Heb 11.26**). Isto tako im je dana nadnaravna hrana, mana, koja je doslovno padala s neba.

Zato sa sigurnošću možemo reći da su to bili ljudi koji su iskusili Boga i njegovu snagu; narod koji je vidio Božju slavu na djelu, imao najbolju crkvu, najbolje propopovjednike i bio ujedinjen pod vodstvom i vizijom najboljeg pastora. Znači da su i čudesa za njih bila svakodnevnica.

Sve od onih čudesnih znakova pred okorjelim faraonom pa do prelaska preko Crvenog mora gdje nam Pismo kaže da je *"Mojsije držao ruku ispruženu nad morem, dok je Jahve svu noć na stranu valjao vode jakim istočnim vjetrom i more posušio. Kad su se vode razdvojile, Izraelci siđoše na osušeno dno, a vode stajahu kao bedem njima nadesno i nalijevo."* (**Izl 14.21-22**).

Kada su bili gladni s neba, dao im je mesa i kruha; vodu u pustinji i pobjedu nad neprijateljima. Ali ipak ono što je šokantno za sve nas je ta izjava, koja je i mene uzdrmala, u **1 Korinćanima 10.5**: *"Ali većina njih nije nije bila po volji Bogu, budući da su poubijani u pustinji."*

Grčka riječ koja se koristi za "nije bila po volji" je *eudokeo* koju isto tako možemo prevesti i s "mnogi nisu bili nešto posebno".

Crkvo, ja ne želim biti takav kršćanin – koji nije po njegovoj volji!

Ali nažalost postoji rijeka kršćana koji su iskusili nadnaravni Božji dodir; bili iscijeljeni ili oslobođeni od grijeha te loših navika; kršteni vodom, prošli razna učenja kod najboljih Božjih slugu, učitelja i pastira.

Primali istu duhovnu hranu i snagu od Krista kao ostali, imali najbolju crkvu, najduže slavljenje. Bog je po njima činio mnoga djela, ali ipak nisu bili "po volji Božjoj".

Iako možda još i dolaze u crkvu, njihovi životu ili službe jednostavno bivaju uništeni. Zato se mnogi takvi nalaze u životnom kaosu. žive prema željama svoga srca, iako možda izvana nose nekakvu masku pobožnosti. Pismo nam jasno potvrđuje da ipak nisu po Božjoj volji. Kad ih vidiš, možeš reći: "Ništa posebno". Kako narod kaže: "Niti smrde niti mirišu!"

Ali mi nismo pozvani da budemo takvi. Zato nam je i ostavljen ovaj primjer kao opomena. Nama koji živimo u posljednjim vremenima; nama koji se nalazimo pod Novim zavjetom da ne mislimo kako možemo živjeti prema nahođenju naših vlastitih puteva i čeznuti za zlim stvarima te ujedno biti prema njegovoj volji.

Zato pogledajmo ukratko koje su to *"zle stvari za kojima su oni čeznuli"* (1 Kor 10.6) te bili "poubijani u pustinji". Koje su to smrtonosne stvari za našu dušu?:

1. Idolopklonstvo

"Ne budite idolopoklonici kao neki od njih, kao što stoji pisano: "Sjede narod da jede i pije, zatim ustade da igra!" (1 Kor 10.7)

Pavao nam ukazuje na slučaj iz knjige Izlaska gdje su Izraelci *"videći gdje Mojsije dugo ne silazi s brda"* od zlata napravili sebi tele, svog boga, te povikali:

"Ovo je tvoj bog, Izraele, koji te je izveo iz zemlje egipatske." (Izl 32.4), a sutradan na dan svečanosti *"posjeli da jedu i piju"*.

Oni su igrali i plesali oko tog idola, teleta, a kasnije jeli pili pred njime.

Njihov sud nam je opisan u Izlasku, u 32. poglavlju koje nosi naslov "revnost levita".

Znate li kako su se leviti posvetili Jahvi za službu? Tako da su ubili oko 3000 ljudi koji su zapali u to idolopoklonstvo sa zlatnim teletom: *"Danas ste se posvetili Jahvi za službu – reče Mojsije – tko uz cijenu svog sina, tko uz cijenu svog brata, tako da vam danas daje blagoslov."* (**Izl 32.29**) Zanimljiv ulazak u službu.

Martin Luter u vezi s idolopoklonstvom jednom je ovako rekao: *"Što god čovjek voli, to je njegov bog. Jer ga nosi u svom srcu, razmišlja o njemu dan i noć, budi se i spava s njime, ono je što i jest – bogatstvo sebeljublja i ugoda."*

John Calvin je isto tako u vezi s idolopoklonstvom rekao da je *"čovjekov um kao odaja idolopoklonstva i praznovjerja; toliko jak da ako čovjek vjeruje svom vlastitom razumu sigurno je da će ostaviti Boga i stvoriti neki idol u svojim mislima."*

Što je ustvari danas idolopoklonstvo? Ono nije samo tele kojem su se Izraelci klanjali ili razni kipovi ili relikvije kojima se danas klanjanju svjetske religije. Idol je ustvari nešto što najviše volite. Nešto ili netko o kome razmišljate dan i noć.

Je li to o Gospodinu i njegovoj volji ili o novom računalu, autu, odnosu ili poslu? Ono s čime legnemo i dižemo se jest naš idol. Može biti naše studiranje, naše dijete, naše vjenčanje ili naš partner.

Vjerujem da ovo zlatno tele ovdje i predstavlja svaku našu nestrpljivost kao i stvari koje uzimamo u svoje ruke ako Bog ne odgovara u naše vrijeme.

Nažalost, svijet je pun kršćana kojima Gospodin nije na prvom mjestu. Njihove ambicije, želje, pozicije i dobiti postali su idoli.

Crkvo, mi ne pristupamo Bogu kako bismo ostvarili svoj dječjački san, nego zbog toga što ga ljubimo i želimo vršiti njegovu volju. Nekima je Bog potreban za ispunjavanje njihovih još uvijek neispunjenih želja. Kakvo li je to samo idolopoklonstvo! Na takvo

ponašanje i ljude dolazi Božja srdžba. To su kršćani koji nisu "po volji Bogu" i kao takvima život im je jednostavno veliki promašaj.

2. Bludnost

"Ne grijeshimo bludno, kao što su neki od njih sagriješili, te ih je u jedan dan palo dvadest i tri tisuće." (1 Kor 10.8)

Ovdje Pavao podsjeća Korinćane na događaj o kojem čitamo u **Brojevima 25.1-9** kada je Božji narod išao štovati Baala peorskog te upao u blud s Moapkama.

Ustvari, Biblija nam ne govori o načinu njihova ulaska u seksualnu nemoralnost s Moapkinjama, ali znamo da je u ono vrijeme vjerska prostitucija bila normalna praksa u kaananskoj religiji.

Osobno vjerujem da nisu isprva htjeli davati štovanje Baal Peoru. Vjerojatno su rekli: "Mi dajemo slavu samo Jahvi!" ali ispod te njihove religiozne površine imali su tajni grijeh - zanimalo ih je seks.

Ali ljudi ne mogu imati seksualni odnos, a da se ne vežu s tim osobama. Tako su oni vjerojatno s tim ženama počeli ići po raznim festivalima te obiteljskim ručkovima koji su uključivali štovanje idola. I u kratkom vremenu pod raznim izlikama kao što su "Poštuj roditelje" našli su se u mreži poganske kulture i običaja. Tako je njihova želja za zabavom i razuzdanim životom smanjila njihovu duhovnu predanost i razlučivanje (griješ smanjuje duhovno razlučivanje, odnosno osljepljuje). Kazna za bludnost bila je ta da je pomrlo 24 000 Izraelaca.

Danas postoji rijeka kršćana koja spušta svoje standarde kako bi ustvari opravdala svoje želje zbog roditelja, prijatelja, kolega na poslu ili bilo kojega jeftinog izgovora. Jednostavno se stapaju s kulturom kako bi bili relevantni dok gube odnos s Bogom.

Mnogi kršćani danas bez krivnje uživaju u raznim svjetovnim užicima, spuštaju standarde, seks prije braka postaje uobičajena norma. Ustvari, ako kažete da ste

poljubili mladu na dan vjenčanja, u crkvi postajete legalist. Prema nekim statistikama rijetki su kršćanski parovi koji su ušli u brak seksualno čisti.

To se jednostavno može uočiti po njihovom ponašanju. Ruke i noge, jezici i usne stalno im bivaju isprepleteni tko zna koji put prije braka. Danas već imamo mjerila bludnosti, tj. postavljamo svoje granice, ali mislim da bismo trebali bolje proučavati ondašnju kulturu i samu riječ bludnost.

Bludnost je danas kao religija. Širi se i sve prodaje. Pornografija, pedofilija, razuzdanost, preljubi, homoseksualnost - sve se vrti oko bludnosti, ali želim vam reći da na takve ljude, a pogotovo kršćane dolazi Božji sud. Ne možeš biti u njegovoj volji i u isto vrijeme rob bludnosti. Bludnost će vam uzeti snagu, razlučivanje, svjedočanstvo, i na kraju i službu. Mali, kratki užitak, a velika posljedica.

Apostol Pavao jasno kaže: *"Bježite od bludnosti! Svaki (drugi) grijeh koji čovjek učini izvan tijela je; a bludnik griješi protiv vlastitog tijela."* (**1Kor 6.18**)

Prema istraživanju *George Barna Instituta* seksualna je moralnost u sve većem padu i kod kršćana. Mnoge se granice pomiču. Čak je npr. prema zadnjoj statistici 49 posto onih nanovo rođenih kršćana koji žive u istom stanu ili kući, u tzv. privremenoj zajednici prije vjenčanja; 35 posto onih koji imaju seksualne odnose prije braka; 33 posto imalo je abortus; 20 posto je onih koji imaju seksualni odnos s istim spolom, a 28 posto ispitanika gleda pornografske sadržaje (u ovoj statistici je ustvari razdvojen pojam evanđeoski kršćani i nanovo rođeni kršćani).

3. Testiranje Gospodina - nestrpljivost

"Ne izazivajmo Gospodina, kao što su ga neki od njih izazivali, te od zmija izginuli." (**1 Kor 10.9**)

Apostol Pavao nam govori o događaju koji je opisan u knjizi **Brojeva 21.5-6**, kada su se Izraelci žalili na hranu koju im je Bog providio.

"Od brda Hora zapute se prema Crvenom moru da zaobiđu zemlju edomsku. Narod putem postane nestrpljiv. I počne govoriti i protiv Boga i protiv Mojsija: "Zašto nas izvedoste iz Egipta da pomreno u ovoj pustinji? Nema kruha, nema vode, a to bijedno jelo već se ogadilo dušama našim. Onda Jahve pošalje na narod ljute zmiје; ujedale ih one, tako te pomrije mnogo naroda u Izraelu."

Razlog njihova testiranja je taj da njihovi duhovi nisu bili zahvalni Gospodinu; odbijali su se pokoriti Božjem zakonu te zaboravili na čudesa koja je Bog učinio za njih.

Asaf u svome psalmu, opisujući te Izraelce, kaže: *"...kako ne bi bili , kao oci njihovi, naraštaj buntovan, prkosan – naraštaj srcem nestalan i duhom Bogu nevjeran."* (**Ps 78.8**)

Koliko je samo takvih kršćana koji mu nisu po volji jer nikada nisu zadovoljni. Kada ne dobiju ono što žele, odustaju od njega ili započinju testirati Gospodina. Takvi zbog svoje nestrpljivosti jednostavno započinju uzimati stvari u svoje ruke i ubrzavati stvari koje Gospodin čini u svoje vrijeme prema svojoj volji. Ili jednostavno nisu više zahvalni na stvarima koje Gospodin daje te postaju ogorčeni, bijesni na okolnosti i situacije te se povlače od njega i crkve.

Jedna je stvar sigurna – moramo biti zahvalni i ne smijemo izazivati Gospodina jer takvima Bog šalje svoj sud u obliku nereda, nemirnog duha, nestašice i mnogih zatvorenih vrata, koja takve kršćane vode u potpunu propast. Na kraju krajeva, nismo mi ti koji testiramo Boga, nego je on taj koji testira nas.

"Smatrajte potpunom radošću, braćo moja, kad upadnete u razne kušnje, znajući da kušanje vaše vjere stvara postojanost!" (**Jak 1.2-3**)

4. Mrmljanje

"Ne mrmljajte, kao što su neki od njih mrmljali, te ih uništi Zatirač!"
(**1 Kor 10.9**)

Ovdje na kraju apostol Pavao govori o događaju kada su se Izraelci žalili na Mojsija i Arona u knjizi Brojeva..

"Tada zagraja sva zajednica i poče vikati. I te noći narod plakaše. Svi su Izraelci mrmljali protiv Mojsija i Arona. Sva im je zajednica govorila: "Kamo sreće da smo pomrli u zemlji egipatskoj! Ili da smo pomrli u ovoj pustinji...jedan je drugome govorio: "Postavimo sebi vođu i vratimo se u Egipat." (Br 14.1-2,4)

Upravo zbog tog mrmljanja i žaljenja, Jahve je mnoge od njih poslao da umru te lutaju pustinjom četrdeset godina. Put koji je trebao uobičajeno trajati dva tjedna, trajao je četrdeset godina. Vidite koliko kobna može biti naša neposlušnost i kakve samo dugoročne posljedice može donijeti. Mrmljanje i neposlušnost uvijek razaraju Božje djelo.

Pogledajmo što im je Bog rekao: *"Neka vaši sinovi lutaju pustinjom četrdeset godina, neka trpe zbog vaše nevjere dok vam ne ispropadaju tjelesa u ovoj pustinji. Prema broju dana u koje ste istraživali zemlju – dana četrdeset, za svaki dan jednu godinu – ispaštajte svoje opacine četrdeset godina. Iskusite što znači mene napustiti. Ja, Jahve, to kažem: tako ću postupiti s ovom opakom zajednicom što se sjatila protiv mene. U ovoj pustinji neka završi! Tu neka izgine." (Br 14.33-35)*

Problem koji se pojavio u korintskoj crkvi bio je taj da je apostol Pavao u 5. poglavlju 1 Poslanice Korinćanima jasno ukorio i dao upute što raditi s kršćanima ako su bludnici, idolopoklonici, klevetnici, pijanice ili razbojnici. To je naravno zasmetalo upravo one koje je opisao te su počeli mrmljati i rogoboriti protiv Pavla. Ali apstol jasno kaže da takvi nisu po Božjoj volji.

Prema svome pastoralnom iskustvu mrmljači su uvijek oni kršćani koji se nisu spremni mijenjati te pokoroti Božjem vodstvu. Takvi kažu da se pokoravaju Bogu, a ne mogu se pokoriti ljudima koje je Bog stavio kao autoritete u njihove živote, bilo da su oni poslodavci, vlasti, muževi ili pastiri.

Ništa čudno za posljednja vremena. Apostol Pavao nam jasno kaže da *"će u posljednje doba nastati teška vremena, jer će ljudi biti samozivi, lakomi, umišljeni, oholi, psovači, nepokorni roditeljima, nezahvalni, nevjernici, bez ljubavi, nepomirljivi, klevetnici, razuzdani, neotesani, neprijatelji dobra, izdajnici, naprasiti, bahati, ljubitelji požude mjesto ljubitelji Boga."*

(2 Tim 3.1-4).

Kao što je rekao Winkie Pratney – biti pastor znači danas uzeti cijanid i umrijeti. Sve je teže i teže raditi s ljudima jer nas ljudi ne gledaju kao Božje službenike nego kao nekoga tko će ih zaustaviti u njihovoj grešnoj namjeri. Ne gledaju na autoritete kao zaštitu i smjernice nego kao prepreku.

Mrmljači, kada su ukoreni zbog grešnoga ili krivog ponašanja, umjesto da se pokaju, najčešće napadaju i žale se na pastora i ostale voditelje kao da su oni krivi za njihovo stanje. I time unose nemire, sumnju i nepovjerenje u zajednicu.

Umjesto da zajednica raste i dosegne onu viziju koju je Gospodin stavio vodstvu za tri godine, zbog takvih je potrebno trideset godina. Nažalost, nekima toliko treba da shvate kako Bog djeluje. Zapravo, žele imati svoje puteve bez da im netko nešto kaže ili ih usmjeri.

Za takve ne preostaje ništa drugo nego Božji sud – zmiije njihove gluposti, krivih odluka i nepokornosti uništavaju njihove živote.

I na kraju, apostol Pavao nam kaže da se sve to dogodilo Izraelcima za primjer *"a napisano je za opomenu nama kojima je zapalo da živimo u posljednjim vremenima."*

(1 Kor 10.11)

Ne moramo se uvjeravati da živimo u posljednjim vremenima. Pavao želi da znamo kako te stvari nisu samo povijesni događaji nego izazov i stvarnost nama koji živimo na kraju povijesti. Iste se te stvari mogu dogoditi i nama.

Možemo biti kršteni u vodi, proći razna učenja, iskusiti nadnaravno Krista, ali ako u svome srcu nosimo idol, bludno griješimo, nismo strpljivi s Gospodinom ili

mrmliamo na svoje pastore i voditelje, jedno je sigurno – moramo se suočiti sa Zatiračem.

Zato nemojmo se uljuljati u našu tjelesnu sigurnost iskoristavati Božju milost jer je Bog Starog zavjeta isti Bog Novog zavjeta i morat će kazniti svaki našu nepokornost.

Mnogi misle da mogu živjeti sigurno kao vjernici bez da se okrenu od svoga nepravednog ponašanja i svjetovnih želja ili navika, ali želim vam posebno naglasiti da se Bog ne da "ismjehivati" jer što god da sijete, to ćete i žeti.

Trebamo se pokajati, okrenuti novu stranicu povijeti i postati narod po njegovoj volji.

Mnogi kršćani kada padnu, ne žele doći ponovno Gospodinu ili u crkvu jer kažu da ne mogu ili da nisu dostojni, ili da je za njih to previše.

Možda jednostavno trebate umrijeti sebi pa će stvari ići puno lakše, ali jedno je sigurno: *"Nikakva kušnja veća od ljudske snage nije vas zadesila. Bog je vjeran i neće dopustiti da budete kušani preko vaših snaga, nego će vam zajedno s kušnjom dati sretan ishod, da je možete podnijeti."* (1 Kor 10.13)

U ovim je riječima naša nada i ohrabrenje.

Krive želje i kušnje na ovom putu na koji smo pozvani mogu se dogoditi svakome. Nemojte misliti da ste vi jedni koji imate zle želje i kušnje. Mnogi su se oduprli, pa tako možete i vi. Ako se u svom srcu istinski pokajemo i priznamo ove kušnje te ga istinski štujemo, on će nam pomoći. Ali ako zamarimo ove riječi, ništa nam drugo ne preostaje nego Božji sud. Na nama je danas da odlučimo.

Jedno je sigurno, on nam može pomoći. Apostol Petar to potvrđuje kada kaže: *"...to znači da Gospodin može izbaviti prave štovatelje iz kušnje, a bezbožnike sačuvati za dan Suda da ih kazni; posebno one koji utonuli u požudu počinjanja ružnih grijeha, idu za tijelom i preziru vrhovništvo Gospodnje."* (2 Pt 2.9-10)

Neka se naša povijest promijeni i neka piše: *"Ali većina njih bila je po volji Bogu, budući da su bili blagoslovljeni."*